

La construcció d'una majoria

El president Mas ha formulat la seva proposta. En tenia la potestat i la responsabilitat. L'ha presentat com una iniciativa personal, relegant el paper dels partits i del mateix Govern. Les reaccions immediates d'elogi o de crítica han sigut les previsible. Però serà en els pròxims dies que coneixerem les posicions, segurament més matisades, d'actors principals del procés com l'ANC o ERC. Llavors disposarem d'una idea més completa d'allà on som.

L'aposta de Mas, prou detallada, pivota sobre algunes idees bàsiques que li proporcionen solidesa però que plantegen alguns dubtes. Estableix una primera condició prèvia: només hi haurà convocatòria avançada d'eleccions si queda clar que no es tracta d'eleccions convencionals sinó de la consulta, feta ara amb tots els requisits. Les eleccions serien l'únic procediment legal de pronunciament amb les garanties democràtiques. S'obtindria, així, un resultat inequívoc sobre l'existència o no, a Catalunya, d'una majoria partidària de la independència. Uns comicis d'aquest perfil inaugurarien un període d'excepcionalitat que no es podria prolongar més enllà d'un any i mig. Però aquesta excepcionalitat, imposada per l'obstrucció de l'Estat a qualsevol altre procediment democràtic, no pot bloquejar tota la vida política del país. Hi ha massa urgències, massa mancances, massa patiment social.

El president pot establir unes prioritats immediates, orientades a disposar tan aviat com sigui possible dels instruments efectius d'autogovern.

Però durant l'any i mig pròxim caldrà, també, pronunciar-se i actuar sobre altres temes, altres polítiques i altres prioritats. Encara que la qüestió de la independència i la construcció de l'estat propi travessi tota la política i ja no es pugui diferir, la mateixa construcció d'una majoria sobiranista sòlida exigeix definicions, compromisos i accions clares en les polítiques sectorials, especialment les de caràcter més social. L'excepcionalitat és ineludible. D'acord. Però ha de ser una excepcionalitat d'intensificació de l'activitat política, no pas de contenció. Una etapa de mobilització de l'interès ciutadà per la política en tota la seva complexitat i totes les seves dimensions; no una etapa de relegació de temes relatius a les necessitats vitals i el benestar. Una etapa que convoqui i permeti l'expressió de tota la pluralitat d'opcions, una ve-

JOAN M. TRESSERRAS

COMUNICÒLEG, UAB

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

ritable apoteosi de la política; no pas un temps d'encongiment i limitació d'objectius. És la perspectiva d'una profunda regeneració del sistema polític i de transformació del sistema social el que permetrà la construcció d'una ampla majoria per la República catalana.

La proposta del president també estableix una segona condició: la confecció d'una llista del bloc sobiranista que expressi la seva unitat fonamental i aspiri a obtenir un molt ampli suport. Seran, però, unes eleccions; i no se'n podrà restringir l'abast ni la transcendència. Hi concorrerà tothom i caldrà parlar de tot. Hi ha dretes i esquerres; i actituds i projectes diferents. Es poden acordar prioritats; però no pas renunciar a les concepcions i la tradició de cadascú, o dis-fressar-les. La confecció d'una llista transversal del sobiranisme, que

hauria de conciliar posicions molt divergents en temes fonamentals, planteja el problema evident de qui i com fa la llista. És difícil pensar en una llista "de país" si el país no hi té cap intervenció. Com s'hi participarà? Primàries obertes? També és difícil pensar en una llista que es vulgui de país i que només acabi incloent dues o tres de les formacions signants del pacte de fa un any. I, encara, com que la justificació última de la llista és l'obtenció d'una folgada majoria, ¿és segur que el millor resultat s'obtindria amb una única llista? ¿O seria més clar amb llistes diferents que comparteixin el camí a la independència però que puguin recollir les diferents sensibilitats polítiques realment existents?

El compromís personal de Mas i la seva caracterització de la llista i el moment, remarcant-ne l'excepcionalitat i desmentint algunes de les intencions que se li atribuïen, són molt rellevants. També la inclusió en el seu full de ruta d'alguns elements de l'esbós traçat per Junqueras fa pocs dies. L'objectiu principal exposat pot ser molt generalment compartit, i les seves indicacions de procediment són clares, encara que no completes. El president ha formulat una proposta que pretén guanyadora, que no pot ser desatada, i que obliga tothom a pronunciar-se i a fixar posició. Veurem si les aportacions i contactes dels pròxims dies permeten millorar-la i concretar-la. És temps de política. De construcció d'una majoria social ampla per desfalcantar els vells models de dominació i discriminació. Tots.

El període d'un any i mig d'excepcionalitat de després de les eleccions plebiscitàries no pot bloquejar la vida política

LAMARTARILE

Artur Mas ha formulat una proposta que pretén guanyadora, que no pot ser desatada i que obliga tothom a pronunciar-se